

L'ERMITA DE SANTA AGNES

Sota les cingleres de la cova del Drac i a poca distància del monestir, en una de les balmes de la part nord de la Mola es troba la cova-ermita de Santa Agnès que dona nom a la canal on està situada.

No es coneixen amb exactitud els seus inicis, però es creu que en un principi només ocupava l'espai que avui dia té la cova, i que el seu sostre no devia ésser d'altre que les propies pedres d'aquesta espelunca.

Les dues primeres notícies escrites i conegudes són dels anys 1329 i 1341. Tot fa pensar que ja el segle XIV, l'home ja hi havia intervengut per tal d'engrandir-la i edificar-la, posteriorment, a mesura que les necessitats de l'ermita i de l'hospitalitat ho demanaven, es va anar engrandint.

L'any 1464 la visita del batlle de Matadepera Pere Basser, a l'ermita, va ocasionar una forta disputa amb l'abat de Sant Llorenç, fra Joan Valls, fins a l'extrem que li demanà una pena d'injúria, ja que l'abat considerava menystinguts els seus drets feudals.

Per aquest fet creiem que l'ermita devia tenir una importància similar a la parròquia de Sant Esteve de la Vall i a la del mateix monestir de Sant Llorenç del Munt.

L'any 1543 el testament de Joan Busqueta ens fa conèixer la seva voluntat de llegar una missa a l'ermita de Santa Agnès. D'aquest fet s'en poden treure uns conclusions: que l'ermita estava en plenes funcions religioses i que encara que no hi habités cap religiós, estava autoritzada per a celebrar-hi el sant sacrifici de la missa.

Des del primers del segle XVIII, s'en troben més dades; els noms dels ermitants, nomenats pel Vicari General i que fra Bonaventura Grau, i un altra religiós, es retiraren una temporada a aquesta ermita.

Tots els historiadors suposen que l'escut que hi havia sobre la llinda del portal exterior, avui desaparegut, i en el qual hi havia gravat un signe heràldic amb unes graelles a cada banda i l'any 1595, fou col.locat amb motiu de l'ultima reforma empresa per l'esmenat abat.

L'Ermita-capella de Santa Agnès:

Encara avui, tots ens preguntem: Quines eren les persones que hi vivien? Eren d'algun ordre religiós? Què hi feien, en aquella cova de curioses piques d'aigua

natural, molt boniques, però una cova, al cap i a la fi? Era una casa de prestació de serveis al monestir?... què era Santa Agnès?.

Intentarem clarificar només una mica, ja que no s'en conèix massa, alguna d'aquestes preguntes.

El nom de la capella: Segons el P. Fortià Solà, Santa Agnès és la patrona dels ermitants i, per tant té la seva lògica el seu nom. La llegenda diu que fou un antic convent de religioses fundat a l'edat Mitjana.

Hom creu que aquesta cova, ermita, capella i casa, tot alhora, fou creada per aquest fi i que hi habitaven unes "donades" i algun "donat", que tenien cura de l'ermita i del monestir de Sant Llorenç del Munt. La seva condició de soletat despertà una maravellosa influència d'atractiu i de reclam.

Desde l'any 1595, el recinte disposa d'una casa per als ermitants, que tenen cura de l'ermita i suposem que per sobreviure cultiven les terres més aptes i atenen als visitants.

La capella, situada a la dreta de la cova de les piques, ocupa una superfície d'uns 28m² (encara si poden veure restes de l'obra del habitacle en forma de dos o tres pisos.

El recinte tancat ocupa uns 140 m². Avui dia seria possible fer una reconstrucció total de l'obra aprofitant les restes dels murs existents. Tant de bo, ara que la Diputació de Barcelona és la propietària d'aquest parc i si disposés de prou mitjants i pogués realitzar, a curt termini, aquest desig dels amants de la muntanya.

Un document de l'any 1637 dóna a conèixer el permís de residència atorgat al Rev. P. Datzira i que l'obliga a fer vida al monestir de St. Llorenç, i a ocupar-se de l'ermita de la capella.

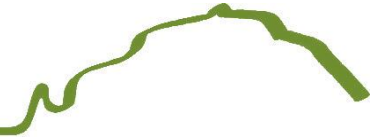
Els anys van passant i el Vicari General va nomenant nous ermitants.

L'any 1651, el Consell de la vila de Terrassa va en processó, amb el Sant Crist, a l'ermita, per demanar els beneficis de la pluja.

El 1737 és visitada canònicament per darrera vegada.

L'any 1778 es retira l'ara de l'altar de l'ermita, i el 12 de maig de 1791, es treu també la imatge de Santa Agnès i es trasllada al monestir. Des d'aquest moment, la capella-ermita de Santa Agnès queda totalment abandonada.

LA MOLA

(Resumit del llibre "Capelles i ermites del terme judicial de Terrassa" de Miquel Ballbé i Boada)